

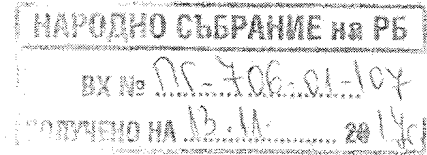

Изх. № BSDA 105/13.11.2017 г.

ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И ХРАНИ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Относно: Писмо от Съюз на безалкохолната промишленост в България (СБПБ) по проект на Закона за храните (вх. номер на НС № ПГ-730-00-64/07.11.2017г.)

УВАЖАЕМИ ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПАРЛАМЕНТАРНИ КОМИСИИ,

След като се запознахме детайлно с депозираното в Народното събрание писмо вх. номер № ПГ-730-00-64/07.11.2017г. с възмущение отбелязваме, че за пореден път сме свидетели на опит за заблуждаване на върховния орган на Република България – Народното събрание - от страна на СБПБ, действащ чрез лицето Васил Стоименов.

В горепосоченото писмо за пореден път се правят популистки изявления и се цитират текстове от европейски директиви и решения на Съда на Европейския съюз по неверен начин и извадени от смисъла и значението на цитираните актове.

Нещо повече – в това писмо спекулациите относно понятията trade description и trade marks стигат до крайност, като се поместват „цитати“ от посочено Решение на съда на Европейския съюз, които въобще отсъстват и не са предмет на цитираното решение.

Това е поредното писмо, което целенасочено следва линия на евтин популизъм с цел заблуда и извличане на частен интерес.

Конкретно по изложените три твърдения в писмото:

I. Относно коментарите на ЕК по нотификацирания Законопроект (2016/0318/BG) във връзка с включени в него легални дефиниции на понятията „храна“, „безопасна храна“, „дистрибуция“, „храна за лична консумация“, „бизнес оператор“, „материали и предмети в контакт с храни“, „търговско наименование“, „храни за специални хранителни цели“, „временно одобрение“.

Изтъкнатите мотиви от страна на ЕК по отношение цитираните по-горе легални определения реферират или към наличието на легални дефиниции за въпросните понятия в

европейското законодателство, или към възможността им да окажат влияние върху дефиниции или негови разпоредби.

Както и останалите термини, „търговско наименование“ (“trade name” – в представения за коментар законопроект) е понятие, което се използва в множество разпоредби на европейски актове по отношение на различни категории храни, вкл. и по отношение на хоризонталните изисквания за етикетирание – Регламент 1169/2011. Тъй като ЗХ дава рамковата уредба за храните в страната и чрез него, а и независимо от него, има и значителен обем от пряко приложими актове на ЕС, това поражда необходимостта от прецизно уточнение на обхвата на всяко едно легално определение, което се въвежда с него. В конкретния случай е налице отсъствие на специфично уточнение за обхвата на термина, вкл. и уточнение, че понятието е дефинирано само по отношение на натуралните води – „минерални“ и „изворни“ и е неприложимо за категорията „трапезни води“ – включена в обхвата на нотифицирания законопроект (за които има забрани за използване на географски означения).

Напълно тенденциозно СБПБ не само не е обърнал внимание на народните представители за обхвата на определението и за мотивите на ЕК по отношение на Допълнителните разпоредби, но и становището не е цитирано в пълнота. В своето становище службите на ЕК са изразили готовността си „да предоставят допълнителни разяснения и помощ по отношение на тези разпоредби“. Очевидно е, че ЕК счита, че тези разпоредби могат да бъдат прецизирани.

Твърдението на СБПБ, че „отхвърленото определение“ потвърждава тезата, че „географският произход и името на извора определят търговското описание на бутилираните води“, а не търговската марка не отговаря на истината. Подобни коментари, каквито внушения се опитва да създаде СБПБ, липсват в становището на ЕК. Напротив, в изрични писмени становища на ЕК, разглеждащи въпроса в конкретиката му, както и в практиката на държавите-членки, посочена и в публикации на Официалния Вестник на ЕС – недвусмислено подчертава връзката между търговското наименование (“trade description”) и търговската марка, бранда (trade mark, brand).

Именно в тази връзка, и с цел изясняване на въпроса и прецизиране на определението, АПБНБ, със свое писмо до Ръководителя на РГ (изх. № BSDA 72/02.06.2017 г.), е предложила ревизия на дефиницията, уточняваща обхвата на нейната приложимост. Предложението е съпътствано и с подробна аргументация.

II. Относно цитатите на страница втора от писмото, свързани с понятията trade description и trade marks.

След думите „Решение С 207-14 на Европейския съд определя“ на страница втора от писмото има поместен цитат (цели два абзаца в кавички), в които се експлоатират понятията trade description, trade marks и business name. След многократния и детайлен преглед на Решение С 207-14 категорично заявяваме, че подобни текстове няма в цитираното решение на Европейския съд. Няма и логика в това решение да се обсъждат въпроси, свързани с понятията trade description, trade marks и business name, тъй като предметът на делото е от друг характер и въпросът какво се влага като смисъл в понятията trade description, trade marks и business name е ирелевантен.

III. Относно цитираното Решение С 207-14 на съда на Европейския съюз.

Прави изключително силно впечатление подходът, с който се цитират откъси от решението – извадени изцяло от контекста му.

Никъде в писмото на СБПБ не се споменава например, какъв е поводът за това решение на съда на Европейския съюз. Никак не е маловажно, че то е по дело с предмет преюдициално запитване, отправено в рамките на спор между Hotel Sava Rogaska (HSR) и Министерство на земеделието и околната среда на Република Словения (Министерството), с което последното отказва да признае търговско наименование (trade description) „ROI Roitschocrene“ за натуралната минерална вода, добивана от излаза „Rg5-2/88“ с мотива, че такъв тип вода, добивана от същия водоносен хоризонт като въпросната вода, но от друг излаз (точка на излизане на повърхността) с наименование „V-3/66-70“, вече е призната като натурална минерална вода с търговско наименование „Donat Mg“ и се предлага на пазара като такава.

Никъде в писмото на СБПБ не се споменава, че предметът на това решение и всички части от неговите мотиви са свързани с отговора на въпроса какво означава изразът „от един и същ извор“ от чл. 8 пар. 2 от Директива 2009/54/ЕО – дали означава „от една и съща точка на излизане на повърхността,“ или означава „от един и съд водоносен хоризонт/подземен воден обект“.

Никъде в писмото на СБПБ не се споменава, че съдът на Европейския съюз се произнася именно защото Директива 2009/54/ЕО не съдържа легално определение на понятието „извор“ (spring) и това понятие следва да бъде тълкувано.

Тази предварителна информация във връзка с Решение С 207-14 на съда на Европейския съюз е изключително съществена, защото само така може да се разбере логиката на европейския законодател и смисълът, вложен в решението на съда в , а именно:

Понятието „натурална минерална вода от един и същ извор“, съдържащо се в член 8, пар. 2 от Директива 2009/54/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, при който са налице следните три условия:

- 1) водата е експлоатирана от една или повече естествени или получени чрез сондаж точки на излизане на повърхността и
- 2) водата произлиза от един и същ воден хоризонт или от едно и също подземно находище и
- 3) ако на всички тези естествени или получени чрез сондаж точки на излизане на повърхността тази вода притежава идентични характеристики и тези характеристики остават постоянни в рамките на естествената флукуация.

Само с тази предварителна информация, дами и господа народни представители, можете да разберете защо съдържащите се законопроектни текстове в Глава трета, Раздел I - „Натурални минерални води и изворни води“ са неиздържани и ще доведат до административен хаос и невъзможност за прилагане на закона.

Странно защо СБПБ пропуска да отбележи един много важен факт във връзка с цитираното решение на съда на Европейския съюз: че де факто и де юре горното тълкуване е в противоречие с легалното определение на понятието „извор“, съдържащо се в § 14 от ДР на Закона за водите

("извори" са естественото възходящо или низходящо, безнапорно или напорно изтичане на подземни води на земната повърхност).

Уважаеми дами и господа народни представители, терминът „извор“ не може да остане като термин в настоящия законопроект на Закона за храните, защото той ще се свързва по значение с понятието „извори“ от Закона за водите, което на практика означава „точки на излизане на повърхността“ и така ще бъде в противоречие с тълкуванието, дадено от Съда на Европейския съюз и с волята на европейския законодател. На всички ви е известно, че съгласно чл. 37, ал.1 от Указ 883 за прилагане на Закона за нормативните актове *«Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове.»*

Категорично заявяваме, че всъщност горното тълкувание, дадено от Съда на Европейския съюз, е именно и тезата, която години наред ние като АПБНБ, представляваща 70% от бизнеса в страната, отстояваме и която пледираме да залегне в законодателството, регулиращо бутилираните води, включително и в настоящия законопроект за Закон за храните. Точно в този смисъл и с цел избягване на терминологичното противоречие със съществуващото легално определение за извори в Закона за водите правим всичките си коментари и предложения по законопроекта на Закона за храните, а именно: минерална вода от едно и също находище да се предлага на пазара под едно и също търговско наименование и съответно изворна вода от едно и също подземно водно тяло да се предлага на пазара под едно и също търговско наименование.

Логично е защо г-н Васил Стоименов, който е също собственик и представител на „Балдаран Спринг“ АД, няма да е съгласен с този подход и ще поддържа приеждането на разпоредби, водещи до терминологична неяснота. Защото именно „Балдаран Спринг“ АД през последните три години предлага на пазара изворна вода Балдаран в нарушение конкретно на принципа на чл. 8 пар. 2 от Директива 2009/54/ЕО, на тълкуванието, дадено от съда на Европейския съд с Решение С 207-14 и на Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, тъй като не само от същия воден хоризонт, но и от същия водоизточник (точка на излизане на повърхността) от 2005г. насам на пазара се предлага вода от друг бутилировач и под друго търговско наименование.

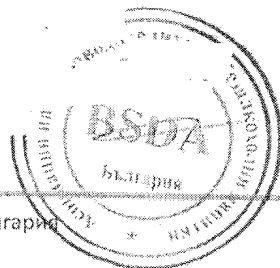
Уважаеми господа народни представители, апелираме за вашето задълбочено внимание и работа при второто четене на Закона за храните по отношение на свързаните с Раздел I - „Натурални минерални води и изворни води“ разпоредби.

Молим направените от нас предложения и възражения по отношение на текста да бъдат уважени. На разположение сме за конкретно съдействие при работа по текстовете.

С уважение,

Жана Величкова

Исполнителен Директор

Изх. Номер 178/ 14.11.2017

На любезното внимание на:

Г-жа Десислава Танева
Председател на Комисия по Земеделието и храните

Г-жа Даниела Дариткова-Проданова
Председател на Комисия по Здравеопазването

Г-н Петър Кънев
Председател на Комисия по Икономическа политика и туризъм

Народно Събрание на Република България
Пл. „Княз Александър I“ №1

ОТНОСНО: Закон за храните № 702-01-18/26.10.2017

Уважаеми дами и господа,

Във връзка с предложените текстове по отношение на рекламата на храни в чл. 22 на приетия на първо четене проект за Закон за храните, Сдружение Конфидустрия България, Сдружение на италианското предприемачество в България, би искало да обърне вашето внимание на следните обстоятелства, които в предложената редакция на закона не са взети под внимание:

1. Възможностите за регулиране на рекламата на храни чрез инструментариума на само- и ко-регулацията, която е доказала своята ефективност в България и вече е получила законова рамка в ключови закони.

Нуждата от саморегулация, подкрепена от закона се признава официално на европейско ниво – наскоро приетата от Европейската комисия стратегия „По-добра регулация за по-добри резултати“ (<http://ec.europa.eu/smart-regulation/better-regulation/key-docs-en.htm>) официално призна ролята както на регулаторните, така и на добре конструирани не-регулаторни инструменти и Принципите за по-добра само- и ко-регулация, приети от EU Community of Practice (CoP). Механизмите на саморегулация, установени от хранителната индустрия в Европа (EU Pledge мониторира и обновява) са били признати от

институциите на ЕС и от законите, включително и Директивата за Аудиовизуални медийни услуги (AVMS directive).

Създаването за законова рамка на саморегулация в Закона за храните ще осигури възможности за съвременна и ефективна ко-регулация на рекламата на храните.

2. В Проекто –закон не е предвидено определение на „дете“. Предлагаме да бъде включено такова определение. В повечето европейски законодателства, ограниченията за реклама се отнасят до възрастовата група до 12 години. Това ще създаде общ стандарт за прилагане в синхрон със сходни законодателства.
3. Обичайна практика е рекламите за хранителни продукти да се ситуират в семейна обстановка, която предполага представянето на всички членове на семейството. Предвид възрастта им, предлагаме ограничението за участие на деца в рекламите да се отнася само когато те пряко се използват за насърчаване на консумацията на хранителни продукти.

Предвид горното, предлагаме редакция на чл. 22 от проекта на Закона за храните както следва:

Чл. 22 (1) – без промяна на предложения текст относно рекламата на ГМО

(2) Като част от Националните етични правила за реклама и търговска комуникация е разработена Рамка за отговорна комуникация за храни и напитки, която включва правила за реклама или друга търговска комуникация, придружаващи или включени в предавания за детска аудитория и в които като изпълнители участват деца или представят деца, употребяващи храни и напитки, съдържащи хранителни съставки или вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, които не отговарят на изискванията за здравословно хранене, съгласно действащата нормативна уредба.

(3) Забранено е ползването на деца актьори под 12г., ако пряко се използват за насърчаване на консумацията на продуктите

В параграф 1 на Допълнителните разпоредби да се добави т. 7

„т. 7 „Деца“ са лицата, които не са навършили възраст 12 години“.

Оставаме на разположение за всяка необходима Ви допълнителна информация и искрено вярваме, че нашите предложения ще намерят място в окончателната редакция на Закона за храните.

С уважение,

Мария Луиза Мерони

Председател на Конфиндустрия България

